

Sygn. akt VI U 460/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: Emilia Bonk

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2023 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy A. O.

przeciwko (...)w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania A. O.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującej A. O. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od 18 października 2021 roku na okres sześciu miesięcy.

Sygn. akt VI U 460/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) w W. odmówił A. O. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 18 października 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że komisja lekarska ZUS uznała, że jej stan zdrowia nie uzasadnia przyznania prawa do tego świadczenia.

(decyzja z dnia 20.10.2021r. – a.r.)

Od powyższej decyzji A. O. wniosła odwołanie wskazując, że od dnia 18 października 2021 roku spełniała przesłanki do przyznania jej świadczenia rehabilitacyjnego.

(odwołanie – k. 1-1v)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-4v)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca się w dniu 17 października 2021 roku zakończyła pobieranie zasiłku chorobowego, wykorzystując liczącą 182 dni okres zasiłkowy.

(okoliczność niesporna)

Wnioskodawczyni cierpi na przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych. Leczy się w (...) od marca 2021 roku. W dniu 28 października 2021 roku miała zabieg blokady sterydowej splotu lędźwiowo-krzyżowego, co skutkowało zmniejszeniem dolegliwości bólowych. Podczas kolejnej wizyty w (...) 20 stycznia 2022 roku otrzymała leki przeciwbólowe – MST.

W czasie kiedy pozostawała niezdolna do pracy z przyczyn schorzeń kręgosłupa, w dniu 16 stycznia 2022 roku A. O. miała operację zespołu cieśni kanału nadgarstka lewego. Okres powstrzymania się od pracy po takim zabiegu to 2-3 miesiące. W dniu 18 października 2021 roku była dalej niezdolna do pracy, ale rokowała odzyskanie zdolności do pracy w ciągu 6 miesięcy od dnia 18 października 2021 roku.

(opinia biegłego ortopedy K. K. – k. 39-39v, k. 51)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii głównej i uzupełniającej wydanej przez biegłego ortopeda K. K.. Opinia główna była kwestionowana przez pełnomocnika ZUS, wobec czego Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy. Biegły K. K. w opinii uzupełniającej w sposób jasny, wyjaśnił wątpliwości ZUS, odpowiedział na zarzuty. Do opinii uzupełniającej ZUS nie wnosił zastrzeżeń, Sąd wobec tego uznał po analizie całokształtu materiału dowodowego, że nie zachodzi konieczność dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej lub opinii innego biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W tej sprawie kwestią sporną było to, czy odwołująca od 18 października 2021 roku pozostała dalej niezdolna do pracy, czy też odzyskała zdolność do pracy lub zaszły inne przesłanki nie pozwalające na przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd nie mając wiedzy medycznej w tym zakresie dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy K. K., który wskazał, że odwołująca powinna otrzymać świadczenie rehabilitacyjne na 6 miesięcy liczone od daty 18 października 2021 roku. Zgodnie z ustawą zasiłkową (art. 11 ust. 5 w zw. z art. 22 ustawy zasiłkowej) jeden miesiąc równa się 30 dni. Celem świadczenia rehabilitacyjnego jest umożliwienie osobie niezdolnej do pracy kontynuacja leczenia lub rehabilitacji w sytuacji, gdy okres zasiłku chorobowego jest zbyt krótki do odzyskania pełnej zdolności do pracy. Odwołująca się po wykorzystaniu okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni w dniu 17 października 2021 roku pozostawała dalej niezdolna do pracy. Rokowała odzyskanie zdolności do pracy w przeciągu 6 miesięcy. Odwołująca się cierpiała na dolegliwości bólowe kręgosłupa, otrzymała blokadę sterydową, a także leki przeciwbólowe. Dodatkowo w czasie kiedy była niezdolna do pracy z przyczyn dotyczących kręgosłupa, w dniu 16 stycznia 2022 roku miała przeprowadzoną operację zespołu cieśni nadgarstka. Po tym zabiegu musiała powstrzymać się od pracy przez okres maksymalnie 3 miesiące. Dlatego też zasadnym było przyznanie odwołującej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy od daty 18 października 2021 roku, albowiem odzyskała zdolność do pracy.

Reasumując Sąd uznał, że spełnione są przesłanki z art. 18 ust. 1 i 2 ustaw zasiłkowej i zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 20 października 2021 roku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)